

31999R0574

L 72/2

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

18.3.1999.

PADOMES REGULA (EK) Nr. 574/1999

(1999. gada 12. marts),

ar ko nosaka tās trešās valstis, kuru pilsoņiem ir vajadzīga vīza, lai šķērsotu dalībvalstu ārējās robežas

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100.c pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

(1) tā kā saskaņā ar Līguma 100.c pantu Padome nosaka valstis, kuru pilsoņiem ir vajadzīga vīza, lai šķērsotu dalībvalstu ārējās robežas;

(2) tā kā šai regulai pievienotā kopējā saraksta sastādīšana ir nozīmīgs solis ceļā uz saskaņotu politiku vīzu jautājumā; tā kā Līguma 7.a panta otrajā daļā jo īpaši paredzēts, ka iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kur saskaņā ar Līgumu *inter alia* ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās; tā kā citus vīzu politikas aspektus, ieskaitot vīzu izdošanas nosacījumus, nosaka attiecīgi noteikumi;

(3) tā kā minētā saraksta sastādīšanā vispirms ir jāņem vērā riski sakarā ar drošību un nelegālo imigrāciju; tā kā cita starpā nozīmīgas ir arī starptautiskās attiecības starp dalībvalstīm un trešām valstīm;

(4) tā kā ar attiecīgiem noteikumiem būtu jāparedz principi, pēc kuriem dalībvalsts nevar prasīt vīzu no personas, kura vēlas šķērsot tās ārējās robežas, ja šai personai ir citas dalībvalsts izdota vīza, kas atbilst saskaņotajiem nosacījumiem, kuri regulē vīzu izdošanu, un kas ir derīga visā Kopienā, vai ja šai personai ir attiecīga atļauja, kuru izdevusi dalībvalsts;

(5) tā kā šī regula neliedz dalībvalstīm izlemt, ar kādiem nosacījumiem trešo valstu pilsoņi, kas likumīgi uzturas to teritorijā, pēc Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijas atstāšanas drīkst tajā atgriezties laikā, kamēr ir derīgas viņu atļaujas;

(6) tā kā īpašos gadījumos, kas attaisno atkāpi no vīzas prasības principa, saskaņā ar starptautiskajām tiesībām vai parazīm dalībvalstis var atbrīvot no vīzas prasības dažu kategoriju personas;

(7) tā kā sakarā ar atšķirībām valstu likumos attiecībā uz bezvalstniekiem, atzītiem bēgļiem un personām, kas uzrāda pasi vai ceļošanas dokumentu, ko izdevusi kāda administratīvi teritoriāla vienība, ko neviena dalībvalsts neatzīst par valsti, dalībvalstis var izlemt, vai uz šo kategoriju personām attiecas vīzas prasība, ja šī administratīvi teritoriālā vienība nav iekļauta minētajā kopējā sarakstā;

(8) tā kā, sarakstam pievienojot jaunas vienības, ir jāņem vērā ietekme uz diplomātiskajām attiecībām un pamatnostādnes, ko Eiropas Savienība pieņēmusi šajā sakarībā; tā kā jebkurā gadījumā kādas trešās valsts iekļaušana kopējā sarakstā nekādi neietekmē tās starptautisko statusu;

(9) tā kā trešās valstis, kuru pilsoņiem ir jābūt vīzai, lai šķērsotu dalībvalstu ārējās robežas, būtu jānosaka pakāpeniski; tā kā dalībvalstis pastāvīgi centīsies saskaņot savu vīzu politiku attiecībā uz tām trešām valstīm, kuras nav iekļautas kopējā sarakstā; tā kā pastāvošajiem noteikumiem nevajadzētu ietekmēt to, kā tiek īstenota personu brīva pārvietošanās, kas paredzēta Līguma 7.a pantā; tā kā 2001. gada pirmajā pusē Komisijai būtu jāstāda progresa ziņojums par saskaņošanu;

⁽¹⁾ OV C 11, 15.1.1994., 15. lpp.

⁽²⁾ OV C 128, 9.5.1994., 350. lpp. Eiropas Parlamenta Atzinums sniegts 1999. gada 10. februārī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

(10) tā kā, lai nodrošinātu šīs sistēmas atklātību un informētu attiecīgās personas, dalībvalstīm ir pienākums paziņot pārējām dalībvalstīm un Komisijai pasākumus, ko tās pieņem atbilstoši šai regulai; tā kā šo pasū iemeslu dēļ minētā informācija ir arī jāpublicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*,

3. pants

Pirmo sešu mēnešu laikā 2001. gadā Komisija izstrādā ziņojumu par veikto dalībvalstu vīzu politikas saskaņošanā attiecībā uz kopējā sarakstā neiekļautajām trešām valstīm un, vajadzības gadījumā, iesniedz Padomei priekšlikumus attiecībā uz turpmākajiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai sasniegtu Līgumā paredzēto saskaņošanu.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

4. pants

1. pants

1. Pielikuma kopējā sarakstā minēto trešo valstu pilsoņiem ir vajadzīga vīza, lai šķērsotu dalībvalstu ārējās robežas.

1. Dalībvalsts var atbrīvot trešo valstu pilsoņus, uz kuriem attiecas vīzas prasība saskaņā ar 1. panta 1. un 2. punktu, no šīs prasības. Tas jo īpaši attiecas uz civilām gaisa vai jūras transporta apkalpēm, lidojuma apkalpēm un ārkārtas vai glābšanas reisu pavadoniem un citiem palīgiem katastrofas vai nelaimes gadījumā, kā arī diplomātisko pasu, dienesta pasu un citu oficiālu pasu turētājiem.

2. Uz kopējā sarakstā iepriekš iekļauto trešo valstu pilsoņiem attiecas 1. punktā noteikumi līdz brīdim, kad Padome nolēmj citādi saskaņā ar Līguma attiecīgajā noteikumā paredzēto procedūru.

2. Regulas 2. panta 4. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

5. pants

2. pants

1. Dalībvalstis nosaka, vai vīzas prasība attiecas uz to trešo valstu pilsoņiem, kuras nav iekļautas kopējā sarakstā.

Šajā regulā vīza ir atļauja, ko izdevusi kāda dalībvalsts, vai lēmums, ko pieņēmusi kāda dalībvalsts, kas ir vajadzīgs ieeļošanai tās teritorijā, sakarā ar:

2. Dalībvalstis nosaka, vai vīzas prasība attiecas uz bezvalstniekiem un atzītiem bēgļiem.

— plānotu uzturēšanos šajā dalībvalstī vai vairākās dalībvalstīs, kas kopumā ilgst ne vairāk kā trīs mēnešus,

3. Dalībvalstis nosaka, vai vīzas prasība attiecas uz personām, kas uzrāda pasēs vai ceļošanas dokumentus, ko izdevusi kāda administratīvi teritoriāla vienība, kuru neviena dalībvalsts neatzīst par valsti, ja šī administratīvi teritoriālā vienība nav iekļauta kopējā sarakstā.

— tranzītu, šķērsojot šīs dalībvalsts vai vairāku dalībvalstu teritoriju, izņemot tranzītu, izmantojot lidostu starptautisko zonu, un pārvešanu no vienas lidostas uz otru kādā dalībvalstī.

6. pants

4. Desmit darba dienu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā dalībvalstis paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai pasākumus, ko tās noteikušas atbilstoši 1., 2. un 3. punktam. Visus turpmākos pasākumus, kas noteikti saskaņā ar 1. punktu, paziņo līdzīgi piecu darba dienu laikā.

Šī regula neliedz dalībvalstīm turpināt savā starpā saskaņot trešās valstis ārpus kopējā saraksta, kuru pilsoņiem ir vajadzīga vīza, lai šķērsotu dalībvalstu ārējās robežas.

7. pants

Komisija zināšanai publicē atbilstoši šim punktam paziņotos pasākumus un to precizējumus *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1999. gada 12. martā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

O. SCHILY

PIELIKUMS

KOPĒJAIS SARAKSTS, KAS MINĒTS 1. PANTĀ

I. VALSTIS

Afganistāna	Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika	Omāna
Albānija	Gabona	Pakistāna
Alžīrija	Gambija	Papua–Jaungvineja
Angola	Gruzija	Peru
Armēnija	Gana	Filipīnas
Azerbaidžāna	Gvineja	Katara
Bahreina	Gvineja–Bisava	Rumānija
Bangladeša	Gviāna	Krievija
Baltkrievija	Haiti	Ruanda
Benina	Indija	Santome un Prinsipi
Butāna	Indonēzija	Saūda Arābija
Bulgārija	Irāna	Senegāla
Burkinafaso	Irāka	Sjerraleone
Birma/Mjanma	Jordānija	Somālija
Burundi	Kazahstāna	Šrilanka
Kambodža	Kirgizstāna	Sudāna
Kamerūna	Kuveita	Surinama
Zaļā Raga salas	Laosa	Sirija
Centrālāfrikas Republika	Libāna	Tadžikistāna
Čada	Libērija	Tanzānija
Ķīna (*)	Lībija	Taizeme
Komoru salas	Madagaskara	Togo
Kongo	Maldīvu salas	Tunisija
Ziloņkaula Krasts	Mali	Turcija
Kuba	Mauritānija	Turkmenistāna
Kongo Demokrātiskā Republika	Maurīcija	Uganda
Džibutija	Moldova	Ukraina
Dominikānas Republika	Mongolija	Apvienotie Arābu Emirāti
Ēģipte	Maroka	Uzbekistāna
Ekvatoriālā Gvineja	Mozambika	Vjētnama
Eritreja	Nepāla	Jemena
Etiopija	Nigēra	Zambija
Dienvidslāvijas Federālā Republika (Serbija un Melnkalne)	Nigērija	
Fidži	Ziemeļkoreja	

(*) Attiecībā uz Ķīnu Honkongas īpašās pārvaldes apgabala pases turētāji ir izņēmums. Ir spēkā 2. pants: Dalībvalstis var nolemt saglabāt vai grozīt savas prasības vīzu jomā attiecībā uz šādām personām.

II. ADMINISTRATĪVI TERITORIĀLĀS VIENĪBAS, KO NEVIENA DALĪBVALSTIS NAV ATZINUSI PAR VALSTI

Taivāna